

de ved Plakat af 1ste Marts 1814 forefrevne Indbetalinger til Statskassen for Bevilling som Mægler m.v. (Lovudkastet findes i Anhang A.).

N. Sage: Jeg har i og for sig ikke Noget imod den Foranstaltning, at man ned sætter Gebhyret for Mæglere her i Byen til 100 Rd., istedetfor at det tidligere var 225 Rd., saameget mere som dette Gebhyr i mangfoldige Tilfælde slet ikke svares, da der er Mange, som udføre Mæglerforretninger uden egentlig at have noget Firma. Smidlertid vil jeg tillade mig at hensele Opmærksomheden paa, om det ikke kunde være rigtigt at gjøre et Par Tilføininger til dette Lovudkast. Jeg mener nemlig, at det vilde være bedre, om den saakaldte Mæglerexamen blev affkaffet; jeg troer ikke, den tjener til at give den allermindeste Betryggelse for Vedkommendes Kjendskab til Varer eller Dydighed som Mæglere. Den Charakter, de maatte have faaet, har saaledes Intet at bethyde, men desto større Betydning har det, om det er Folk af god Charakter, der faae Mæglerbestalling; det er et Tillidsforhold, som det kun bør tillades paalidelige og ordentlige Folk at træde ind i. Jeg indseer heller ikke ret, hvad Grunden kan være til, at dette Gebhyr skal deles saaledes, at Halvdelen tilfalder Ræmmerkassen og Halvdelen Magistrat og Byfkriver; efter mit Skjøn var det bedre at lade det Hele gaae ind i Byens Kasse, i Sædeleshed da man nu er ifærd med at hævde alle Sportler for Retsbetjente. Jeg vilde endelig gjøre opmærksom paa, om man ikke under de Folk, der skulle tage Bestalling som Mæglere, kunde inddrage den store Flok af saakaldte Commissionairer for Landeiendommens Salg og Omsætning. Dersom der overhovedet skal løses Bestalling for at udføre saadanne Forretninger, saa indseer jeg ikke, hvorfor de, der handle med Huse eller Landeiendomme, ikke ligesaagodt bør løse Bestalling som de, der handle med Kornvarer, Kaffe, Sukker o.s.v. Der er som bekjendt et stort Antal af disse Commissionairer her i Landet, og det kunde vistnok ikke skade, om deres Antal blev noget indskrænket ved at man paalægger dem at løse Bestalling som Mæglere; thi de ere i Grunden

ligesaagodt Mæglere som dem, vi her paalægge at betale 100 Rd. i Gebhyr.

Indenrigsministeren: Forsaavidt den ærede Taler, der nu satte sig, har ønsket Oplysning om Grunden til, at ikke det hele Beløb, der indkommer for Mæglerbestallinger, skal gaae ind i Stadens Kasse, behøver jeg vist kun at gjøre opmærksom paa, at man her alene har gjort de almindelige Regler gjældende, som ere givne for Borgerstabspenges Erlæggelse i Loven af 29de December 1857. Det vilde jo dog vistnok være urigtigt at fastsætte ganske særlige Regler for Erlæggelsen af denne Kjendelse, medens derimod Bestemmelsen angaaende den Kjendelse, der i alle andre Tilfælde erlægges for Borgerstabs, blev staaende uforandret. De andre Spørgsmaal, den ærede Taler berørte, gaae langt videre end Lovudkastet, der kun har til Hensigt at hævde Kjendelsen, forsaavidt den erlægges til Statskassen, og lade den tilflyde Kommunen, i Righed med hvad der gjælder om alle andre Næringsveie; jeg har derfor ikke havt Leilighed til at overveie dem og kan saaledes ikke for Diebliffet udtale mig derom.

Da Ingen hyerligere begjærede Ordet, fattes Lovudkastets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 83 St.

Endringsforslag indkaldtes til førstkommande Tirsdag Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var første Behandling af:

Forslag til Lov om Nedlæggelse af Baron Ludvig Holbergs Enkesæde paa Tersløse Hovedgaard, Gaardens Salg og Uddeling af aarlige Understøttelser under Navn af: Baron Ludvig Holbergs Understøttelseslegat.

(Lovudkastet findes i Anhang A.).

Nofenørn: Ved at gennemlæse dette Lovudkast paatrænger der sig mig endeel Bemærkninger, som jeg gjerne vilde udbede mig Tilladelse til at meddele det ærede Thing. Det vil erindres, at der ifjor her i Thinget